

4-ия корпусъ, слѣдъ прѣминаванието на Дунава трѣбваше първоначално да послужи като стратегически резервъ, който да се испрати тамъ, гдѣто стане нужда.

Отъ Свищовъ за Одринъ и Цариградъ водятъ 4 кратчайши пътя: 1) Свищовъ—Търново—Елена—Твърдица—Нова-Загора—Т.-Сейменъ—Одринъ; 2) Свищовъ, Търново—Килифарово—Хайнъ-кой—Нова-Загора и понататкъ по първия; 3) Свищовъ—Търново—Габрово, Шипка—Казанлъкъ—Ст.-Загора—Т.-Сейменъ—Одринъ; 4) Свищовъ—Ловечъ—Троянъ—Карлово—Пловдивъ—Одринъ.

Отъ тѣзи пѣтица най-краткия и най-удобния се явяваше пѣтя прѣзъ Шипка. Слѣдователно, първитѣ усилия на активната частъ отъ дѣйствующата Дунавска армия трѣбваше да бждатъ насочени съ цѣль да се овладѣе Търново и Шипченския проходъ. Обаче, съ това трѣбваше да се бърза. Трѣбваше да се не даде врѣме на противника да се ориентира въ положението на работитѣ, което се създаваше съ тѣй неочакваното и лесно прѣминаване на Дунава съ таквизъ сравнително не голѣми сили.